71STE JAARGANG No. 8918

DONDERDAG 7 JANUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

AMAZONE-RIVIER stroomt in Artis

Fascinerende kleurenrijkdom van vissen en planten

(Van onze verslaggever)

Aan de voet van de Andesgletschers ontspringt de machtige Amazonerivier, die een half werelddeel tot leven brengt. In snelle bergbeken spoedt het wervelende water zich door watervallen en stroomversnellingen omlaag, om zich tenslotte tot een brede stroom te verenigen. Dit tafereel ontrolt zich niet alleen in eeuwig voortdurende herhaling in tropisch Zuid-Amerika doch het vertoont zich in al zijn fascinerende kleurenrijkdom van exotisch vissen- en plantenleven — al is het maar voor twee maanden — thans ook aan de bezoeker van het Artis-aquarium. Alleen de gletschers worden — ter completering van het geheel — aan zijn fantasie overgelaten.

Dezer dagen werd de „Amazor droom", verbeelding van ontstaan en leven van een grote rivier, in Artis geopend. Tegen de gebogen achterwand van de hal van het Aquarium is een vele meters lange aquariumbak aangebracht, die als het ware een doorsnede overlangs van de rivier van oorsprong tot monding te zien geeft. Aan het begin ziet men het gletscherwater van de rotsen klateren. In de stroom die daaruit ontstaat ontwaart men talloze van de meest vreemdsoortige vissen (er zijn er in totaal ongeveer duizend ondergebracht) die bij scholen tegelijk langs het glas van de aquariumwand schieten. Wij wagen ons niet aan een opsomming van de soorten, die hier vertegenwoordigd zijn. Voor de aquariumliefhebber vormen zij een rusteloos toneel om van te watertanden.

Maar ook wat er boven het water op de oevers te zien is, vormt een kleurrijk toneel. Orchideeën en andere wilde tropische planten tonen de meest verrassende vormen en kleuren. Zij werden speciaal voor deze „show" per K.L.M. uit Brazilië overgebracht. De opening van de tentoonstelling werd door de consul-generaal van Brazilië in Amsterdam, Z. Exc. Murillo Tasso Fragoso, tijdens een eenvoudige plechtigheid verricht.

Tot eind Februari krijgt Amsterdam en omgeving gelegenheid van dit stukje tropisch waterleven te genieten.

De Atoom-besprekingen

Sovjets worden voortvarend

Moskou. — De Russische regering heeft gisteren te Moskou medegedeeld, dat zij bereid is deel te nemen aan inleidende besprekingen met de Verenigde Staten over het vraagstuk van de atoomkracht. De mededeling werd uitgegeven door het Russische ministerie van buitenlandse zaken en werd in de officiële partijbladen Pravda en Izvestia op opvallende wijze gepubliceerd. De Russen zelf stelden Washington voor als plaats der besprekingen. Het State Department zegt dat volgens de verwachtingen van minister Dulles de besprekingen spoedig zullen kunnen beginnen.

In de officiële Russische mededeling wordt gezegd dat de Russische regering te Washington zal worden vertegenwoordigd door de Russische ambassadeur in de Verenigde Staten Zaroebin. Er is geen datum voor de besprekingen genoemd doch wel werd te kennen gegeven dat zij zouden beginnen v o o r de bijeenkomst van de vier ministers van buitenlandse zaken die op 25 Januari te Berlijn zal beginnen.

Te Washington zal van mening worden gewisseld over de werkwijze die bij de eventuele onderhandelingen over het vraagstuk van de atoomkracht moet worden gevolgd. Er zal worden gesproken over het tijdstip voor dergelijke onderhandelingen, de plaats waar zij zullen worden gehouden en het opstellen van de agenda voor de besprekingen.

Voldoening

Te Parijs is officiële voldoening over de Russische instemming, die men beschouwt als een nieuw teken dat Berlijn mogelijk positieve resultaten zal opleveren, ondanks het in bepaalde Westerse kringen heersende pessimisme.

Ook in Londen heerst optimisme en instemming. De verwachting is uitgesproken dat dit de vrees van het westen zal verminderen dat de Russen van de Berlijnse conferentie gebruik zullen maken voor propagandistische doeleinden door bijvoorbeeld de eis te stellen van een internationaal verbod van atoomwapenen. Men acht het te Londen bemoedigend dat het Kremlin Zaroebin, een der meest ervaren Russische diplomaten, aanwees als vertegenwoordiger.

Technische regelingen

De vertegenwoordigers van de Hoge Commissarissen van de Verenigde Staten, Engeland, Frankrijk en Rusland in Duitsland zijn hedenmorgen bijeengekomen op het Britse hoofdkwartier te Berlijn voor de eerste bespreking over de technische regelingen voor de conferentie van de ministers van buitenlandse zaken op 25 Januari a.s.

De Russische vertegenwoordiger in de Hoge Commissie Sergei Dengin liet gisterenmiddag weten dat Rusland hiertoe bereid was. Deze technische voorbereidingen betreffen in het bijzonder de keuze van de plaats der viermogendhedenconferentie; de organisatie van het secretariaat en de regelingen voor de pers.

Naar men meent te weten zouden de vertegenwoordigers van de drie Westelijke Hoge Commissarissen het voornemen hebben de kwestie der verbindingen tussen West- en Oost Berlijn ter sprake te brengen.

Laniel kreeg vertrouwen

Parijs. — Premier Laniel verkreeg gisteravond in de Franse Nationale Vergadering een vertrouwensvotum met 319 stemmen voor en 249 stemmen tegen, zodat de meerderheid voor de regering 70 stemmen bedroeg, welke meerderheid groter is dan men had verwacht, doordat Laniel ongeveer 60 stemmen van de Gaullisten kreeg van wie men had verwacht, dat zij zich van stemmen zouden onthouden.

In een rede door Laniel voor de stemming gehouden, deed hij een beroep op het parlement om hem een grote meerderheid te verschaffen, opdat op de Berlijnse conferentie minister Bidault over al het gezag zal beschikken, dat hij maar nodig zal hebben.

Laniel verklaarde, dat het voor het land veel beter zou zijn als het vandaag nog een regeringscrisis beleefde dan dat zijn regering met een verzwakte gezagspositie uit dit debat te voorschijnt zou komen.

Tot de tegenstemmers behoorden de communisten en de socialisten, alsmede ongeveer 44 radicalen, Gaullisten en anderen. Er waren slechts 50 onthoudingen, waarvan ongeveer de helft radicalen.

LANIEL
.....nog aan het roer.....

De atoomoorlog

Toen op 16 Augustus 1945 president Truman bekend maakte, dat een Amerikaans vliegtuig een atoombom op Hiroshima geworpen had, kondigde hij daarmede een nieuw tijdperk in de wereldhistorie aan. Over de gevolgen van dit bombardement zijn in de loop der jaren ontstellende rapporten verschenen, maar de meest indrukwekkende beschrijving van de afschuwelijke gebeurtenis is indertijd toch wel door de Amerikaanse journalist John Hersey gegeven, in een boekje, dat slechts de naam had van de geteisterde Japanse stad tot titel had. Die naam is sindsdien tot een symbool geworden. Een symbool van de atoomoorlog, die de mensheid bedreigt, en die de Westerse staatslieden tot elke prijs wensen te voorkomen. Aan beide zijden van het IJzeren Gordijn is intussen de atoombewapening opgevoerd, en alle pogingen in de V.N. ondernomen om de atoombom en de daarmee verwante wapenen buiten de wet te stellen hebben gefaald. Vier jaar geleden bleek, dat ook de Sovjet-Unie atoom-explosies had veroorzaakt. Het nieuws maakte toen grote indruk in de Verenigde Staten.

Begin 1950 kwam de Amerikaanse atoombewapening in een nieuwe phase: Amerika ging aan de productie van H-bommen werken, en bijna drie jaar later kon medegedeeld worden, dat op het eiland Eniwetok met succes een waterstofbom tot ontploffing was gebracht. Tenslotte heeft vier maanden geleden de atoombewapeningswedloop een hoogtepunt bereikt, toen in een zitting van de Opperste Sovjet de Russische premier Malenkov vertelde, dat de Verenigde Staten niet langer het monopolie van de H-bom bezaten. De Amerikaanse Commissie voor Atoomenergie heeft inmiddels deze verklaring bevestigd: een verklaring, die in het Westen met grote ontsteltenis is ontvangen.

In Amerika werden begin October door verschillende autoriteiten uitlatingen gedaan over de dreiging van een atoomoorlog en over de paraatheid van de V.S. om een aanval te weerstaan. De minister van Defensie, Wilson, bleek optimistischer te zijn dan de drie andere vooraanstaande personen, die zich over de kwestie uitlieten. Maar **Eisenhower, die zich tenslotte genoodzaakt zag aan de tegenstrijdige en verwarrende uitlatingen een einde te maken,** steunde Wilson niet. De president liet er geen twijfel over bestaan, dat hij het gevaar wel degelijk zeer groot achtte en hij beval, dat er geen onthullingen over een eventuele atoomoorlog gedaan moesten worden, zonder dat eerst de Commissie voor Atoomenergie was geraadpleegd. Bij deze gelegenheid deed hij ook reeds een beroep op de Sovjet-Unie om mede te werken aan een regeling van de atoombewapening. Hij sprak over de uitroeiing van hele steden en de ondergang van naties."

Tenslotte uitte hij zijn hartstochtelijk verlangen, dat deze verschrikking nooit zou plaats vinden.

De H-bom, die een jaar geleden op Eniwetok explodeerde, was nog maar een bescheiden H-bom. Toch kon het wapen in een gebied met een straal van ruim 15 kilometer, een totale vernietiging aanrichten. De uitwerking was tien maal zo groot als die van de Hiroshima-bom. Het schijnt echter mogelijk te zijn een H-bom te produceren, die aequivalent is met duizend A-bommen. Intussen is er echter door de vermaarde Amerikaanse atoomdeskundige dr Oppenheimer onlangs op gewezen dat als de productie van atoomwapens in beide kampen een bepaald niveau zal hebben bereikt het niet meer zozeer om de aantallen gaat. „De twintigduizendste atoombom van de Verenigde Staten zal in strategische zin van niet veel meer betekenis zijn dan de tweeduizendste van de SovjetUnie", aldus dr Oppenheimer. Daarentegen zal er volgens deze expert al spoedig een punt bereikt worden, waarop de wijze van bombarderen en de afweermogelijkheden van het grootste militaire belang zullen zijn.

Op de Bermuda-conferentie is ook over de atoomoorlog gesproken. Zowel president Eisenhower als premier Churchill hadden zich door een expert laten vergezellen. De Amerikaanse deskundige, Lewis Strauss, heeft dezer dagen met zijn Britse collega, Lord Cherwell, overleg kunnen plegen, en beiden hebben zij Eisenhower geadviseerd toen de president zijn bekende rede ging opstellen. Naar deze toespraak is met spanning uitgezien. Het Amerikaanse staatshoofd had al enige tijd geleden beloofd een dergelijke uiteenzetting te zullen houden. „Operation Candor", zoals de langverbeide onthullingen in Amerika reeds bij voorbaat genoemd worden.

Eisenhower heeft in de algemene vergadering van de Verenigde Naties een groots plan ontvouwd. Zijn voorstel om een internationaal bureau in te stellen, dat zich zou belasten met het beheer en de beveiliging van de grondstoffen, die voor de A- en H-bom worden gebruikt, opent een geheel nieuw perspectief.

De Sovjet-Unie heeft dit plan niet naast zich neer durven leggen, omdat dit wel te duidelijk van kwade wil zou getuigd hebben.

En zo wacht de wereld met spanning de besprekingen te Berlijn af, die wanneer zij resultaat zullen hebben, aanzienlijk zullen medewerken aan de ontspanning van de internationale situatie.

De bestemming van Radio Anno Santo

Plannen tot bouw van internationale katholieke zender

Vaticaanstad. — De radiozender „Radio Anno Santo", die het katholieke Nederlandse volksdeel in het Heilig Jaar aan het Vaticaan heeft geschonken, staat nog steeds opgeslagen in Rome. De reden hiervan is, dat deze zender destijds geheel paste in de plannen, die waren ontworpen voor de uitbreiding van de Vaticaanse radio, maar dat men zich achteraf heeft afgevraagd, of de plannen niet te groots waren opgezet, zodat de exploitatie jaarlijks te grote sommen zou vragen.

Het nieuwe zendercomplex zou volgens de plannen bovendien waarschijnlijk te groot zijn om zich tot strikt Vaticaans of katholiek nieuws te beperken, terwijl het Vaticaan bezwaarlijk de verantwoordelijkheid kan dragen voor uitzendingen van andere aard. Deze overweging heeft ertoe gelegd, dat men in invloedrijke katholieke kringen de vraag onder ogen ziet, of men niet beter kan komen tot een grote internationale katholieke zender, die — aan de Vaticaanse directieven onderworpen — eigen rechtsbevoegdheid en verantwoordelijkheid bezit.

Men houdt er rekening mee, dat de Nederlandse zender straks wellicht in dit kader kan worden ingeschakeld.

LAATSTE NIEUWS

NOG GEEN OPVOLGER VAN DR PLESMAN

's-Gravenhage. — De raad van bestuur van de K.L.M. deelt mede, dat hij in overleg met de raad van commissarissen besloten heeft voorlopig niet tot de benoeming van een opvolger van dr Plesman over te gaan, zodat krachtens de statuten de directie opgedragen blijft aan de directeuren F. von Balluseck, ir F. Besançon en M.J. van der Ploeg.

De uitvoerende taak ten aanzien van de buitenlandse betrekkingen blijft opgedragen aan mr L.M. Slotemaker, directeur buitenlandse betrekkingen.

Recht tot het Hart — De werkelijke vrede vinden slechts zij, die de weg naar Bethlehem gaan.

De P.T.T. in Frankrijk heeft bovenstaande serie postzegels uitgegeven, die gewijd zijn aan de Franse luchtvaart. De afgebeelde vliegtuigen stellen respectievelijk voor van boven naar beneden: De „Mystere", de „Noratlas", de „Magister" en de „Provence".

Dr Albert Plesman's laatste tocht ging langs het Hoofdkantoor van de KLM.

Weer aardolie-lagen in Midden-Oosten aangeboord

Amsterdam. — Het „Journal of Commerce" bericht, dat Amerikaanse, Britse en Franse maatschappijen in het Midden Oosten opnieuw twee belangrijke aardolielagen hebben aangeboord. De ene aardolielaag bevindt zich op de Piratenkust bij de Golf van Ormoes en de andere in Saoedi Arabie.

Het blad schrijft, dat zelfs de voorzichtigste Amerikaanse en Britse geologen geen enkele schatting van de aardoliereserves in het Midden-Oosten meer durven maken. Zij zijn het er over eens, dat het laatst gepubliceerde cijfer van 50 milliard vaten (vergeleken met 28 milliard vaten in de Verenigde Staten) te laag is. Zelfs een schatting van 100 milliard vaten voor het Midden-Oosten is te conservatief.

Nederl. Aardolie Mij. vraagt concessie

's-Gravenhage. — Gebaseerd op de recente aardolievondst te Rijswijk en op geologische en geophysische waarnemingen over een langdurige periode in Zuid-Holland, heeft de Nederlandse Aardolie Maatschappij een concessie-aanvrage ingediend bij Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland voor een gebied van ongeveer 16.650 ha, liggend in de gemeenten 's-Gravenhage, Leidschendam, Rijswijk, Wateringen, Schipluiden, Delft, Nootdorp, Pijnacker, Berkel-Rodenrijs en Rotterdam, zomede omvattend een deel der aangrenzende territoriale wateren.

Washington. — Het Amerikaans aardrijkskundig genootschap heeft besloten de Britse expeditie, die de Mount Everest heeft bedwongen de hoogste onderscheiding van het genootschap, de gouden „Hubbard medaille" toe te kennen.

Straaljagers neergestort

Brummen. — In de buurtschap Oeken (gemeente Brummen) in Gelderland zijn gisteren twee straaljagers tegen elkaar gebotst en neergestort. Beide vliegers (de namen zijn nog niet bekend, daar de familie nog moet worden gewaarschuwd) zijn overleden. Brandende stukken van een der toestellen kwamen terecht op een boerderij, die totaal uitbrandde.

Later werd bekend gemaakt, dat de namen van de bestuurders luiden: E. P. Luitink, tweede luitenant-vlieger, 25 jaar oud en afkomstig uit Zutphen en B. Wijsman, sergeant-vlieger, 21 jaar oud, afkomstig uit Amsterdam.

Een van hen heeft nog getracht na de botsing met zijn schiettoestel zijn vliegtuig te verlaten, doch het toestel was reeds te laag bij de grond. Het brandende vliegtuig kwam neer op een schoolplein, dat juist tevoren door de kinderen was verlaten, na eerst een boerderij in brand te hebben gestoken welke, zoals gemeld, geheel uitbrandde

Luitenant Luitink was op 21 November in het huwelijk getreden.

Nieuw soort bokshandschoen

New York. — De New Yorkse bokscommissie heeft het gebruik van een nieuwe soort bokshandschoenen in alle New Yorkse boksringen verplicht gesteld. Het nieuwe model heeft een kortere duim dan tot nu toe gebruikelijk was en is zo gemaakt, dat huidverwondingen zoveel mogelijk kunnen worden vermeden.

De wereldkampioen zwaargewicht Rocky Marciano heeft in het ontwerpen van de nieuwe handschoen een woordje meegesproken en dit nieuwe model met succes gedemonstreerd.

Voor de eerste maal werden deze handschoenen officieel gebruikt in een wedstrijd op nieuwjaarsdag in de Madison Square Garden te New York.

Boliviaanse kan gaan trouwen

Edinburgh. — Don Antenor Patino, de Boliviaanse tin-millionair, heeft afstand gedaan van zijn eis, dat de autoriteiten in Schotland het huwelijk tussen zijn dochter Isabella en de zoon van de Londens hoteldirecteur Goldsmith zouden tegenhouden.

Hij kwam tot dit besluit toen het hem duidelijk werd, dat zijn dochter tegen de beslissing van het Hof in Edinburgh in beroep was gegaan en een der beste advocaten van Schotland had verzocht haar zaak te verdedigen. De dreiging van een openbaar proces schijnt Don Antenor te machtig te zijn geweest.

De 18-jarige Isabella en haar 20-jarige verloofde James Goldsmith zullen dus thans, zodra zij in het bezit zijn van een huwelijksvergunning, kunnen trouwen.

Intussen zijn de geliefden er nog altijd in geslaagd om het grote aantal rechercheurs en journalisten, die naar hun verblijfplaats zoeken, te ontlopen.

JONGETJE ONTVOERD IN ENGELAND

Londen. — De achtjarige Colin Bryans is gisteren door een onbekend gebleven vrouw ontvoerd, toen hij de school te Brighton verliet. Voordat de onderwijzer kon ingrijpen, was de vrouw met de jongen in een auto in de richting van Londen weggereden.

De moeder van Colin had reeds eerder dreigbrieven ontvangen. Sindsdien had het onderwijzend personeel opdracht de jongen alleen aan de moeder mede te geven.

Doven horen met de voeten

Tokio. — De Japanner Izoemi, directeur van een doven-instituut, heeft naar hij zegt, ontdekt, dat doven bijzonder gevoelig zijn aan de voetzolen. Hij heeft een apparaatje van duraluminium geconstrueerd, dat onder de voetzool wordt aangebracht en geluidstrillingen overbrengt. Vele van dit apparaat voorziene doven zouden aldus in staat gesteld zijn om muziekuitvoeringen te volgen en te genieten.

Londen. — Vijftien leden van de Royal Air Force, die na een rugbywedstrijd naar hun basis terugkeerden, zijn gisteravond om het leven gekomen toen hun toestel in een sneeuwstorm nabij Londen neerstortte. De enige overlevende werd met zware verwondingen in een ziekenhuis opgenomen. Het vliegtuig, een 2-motorige transportmachine van de RAF, verongelukte op een met bos bedekte heuvel, kort nadat het was opgestegen.

Zes Antillianen voor Jaarbeurs uitgenodigd

Willemstad. — Naar wij van de zijde van de heer Henri Boesveld, de vertegenwoordiger voor de Nederlandse Antillen van de Koninklijke Nederlandse Jaarbeurs, vernemen, is door de raad van beheer van de Jaarbeurs een zestal figuren uit het zakenleven en autoriteiten uitgenodigd tot een bezoek aan Nederland van 31 Maart tot 8 April as. als officiële gast ter gelegenheid van de 62e Jaarbeurs.

Het bezoek zal, naast ontvangsten, o.a. door de Nederlandse regering, de bezichtiging van enkele Nederlandse bedrijven en bezienswaardigheden omvatten, terwijl tevens de gelegenheid zal worden geboden tot kennismaking en gedachtenwisseling met regeringspersonen en vooraanstaande figuren uit het Nederlandse economische leven.

Op deze wijze beoogt de Koninklijke Nederlandse Jaarbeurs de gasten door eigen waarneming een algemene indruk te geven van de recente ontwikkeling in Nederland en hen in staat stellen tot het vormen en hernieuwen van contacten, hetgeen, naar men hoopt een waardevolle bijdrage moge leveren tot de versteviging der goede betrekkingen tussen de Antillen en Nederland.

De uitnodiging was gericht aan de beide voorzitters van de Verenigingen van Handelaren op Curaçao en Aruba resp. de heren Richard C. Henriquez en Clinton H. Whitfield, de beide Gedeputeerden van Openbare Werken op Curaçao en Aruba, de heren J. R. Jonkhout en J. Geerman, het hoofd van de dienst openbare werken op Aruba, ir A. van de Berg, en de secretaris van de technisch-economische raad in de Antillen, dr ir Percy C. Henriquez.

Nijverheidsonderwijs

Schoolrapporten hulpmiddel voor beroepskeuze

Willemstad. — In de Nota n.a.v. het Eindverslag op het Nijverheidsonderwijs, geeft de Regering haar visie op het vraagstuk der beroepskeuze. Over beroepskeuze sprekende, wordt in de eerste plaats gedacht aan hetgeen gedaan kan en moet worden om de jongen of het meisje er toe te leiden een beroep te kiezen in overeenstemming met zijn of haar psychische en physieke aanleg en ontwikkeling.

Daardoor wordt bereikt, dat de jongeman of jonge vrouw zich in het beroep of vak van zijn of haar keuze behoorlijk zal bekwamen en zich later met liefde en voldoening daaraan geven tot eigen voordeel, en dat der gemeenschap. Om het kind met meer zekerheid te helpen bij de keuze tussen de beroepen waar zijn voorkeur naar uitgaat, is het wenselijk, dat het over een lange tijdsperiode geobserveerd wordt en dat daarbij zijn meest kenmerkende eigenschappen en uitingen worden geregistreerd.

Het wil de Regering voorkomen, dat de schoolrapporten in hun tegenwoordige vorm, al worden zij over alle schooljaren verzameld, weinig houvast bieden ter beoordeling van het kind als het er op aankomt hem te helpen een beroep te kiezen. De Regering is van mening, dat indien de schoolrapporten speciaal op dit doel worden ingericht, bijgehouden en bewaard, zij van groot nut kunnen zijn op het moment dat het kind staat voor een voor heel zijn leven zo belangrijke beslissing de keuze van een beroep.

De Regering overweegt de mogelijkheid om met deskundige voorlichting en in overleg met de eilandsbesturen en schoolbesturen, te bewerkstelligen dat de schoolrapporten voor geheel de Nederlandse Antillen zodanig zullen worden ingericht, dat zij als hulpmiddel bij eventuele beroepskeuze van groot nut zullen blijken.

Met betrekking tot de beroepskeuze in verband met de mogelijkheden, die de arbeidsmarkt biedt, moet de keuze bij de aankomende jeugd zó geleid worden, dat vraag en aanbod op de arbeidsmarkt in de verschillende branches elkaar zoveel mogelijk dekken.

Toen het probleem van de werkloosheid onlangs opdook, is de Regering er toe overgegaan een commissie te benoemen, die o.m. ook dit vraagstuk voor wat betreft het eilandgebied Curaçao in haar opdracht zou betrekken. Het laat zich aanzien, dat aan de Commissie van Toezicht op het Nijverheidsonderwijs als haar zeer bijzondere blijvende taak zal worden opgedragen, na te gaan in hoeverre differentiëring bij dit onderwijs op de scholen geboden en verantwoord is.

Ten aanzien van de bezwaren, die tegen de gelijkstelling bijzonder openbaar onderwijs, zoals dit beginsel in het onderhavige ontwerp is uitgewerkt naar voren gebracht worden is de Regering van mening dat vrees voor meer uitgaven geen reden mag zijn om in te gaan tegen de nadrukkelijke bepaling van de Landsregeling van de Nederlandse Antillen. De Regering is de mening toegedaan, dat door een verstandige politiek van de eilandsbesturen bij de toepassing van deze verordening, waarbij rekening wordt gehouden met de groeperingen der bevolking op het gebied van godsdienst, versnippering van het Nijverheidsonderwijs met als gevolg grotere kosten kan worden voorkomen.

Thomasvaer en Pieternel

Onze lezers hebben gisteren in de „Amigoe" de aardige samenspraak van Thomasvaer en Pieternel kunnen lezen. Natuurlijk hadden wij daarbij een korte inleiding geschreven, omdat de lezer toch altijd graag wil weten, wat een dergelijke berijmde dialoog over de wederwaardigheden van het voorbije jaar te betekenen heeft.

Door een vergissing ter zetterij (die te elfder ure jammer genoeg niet meer hersteld kon worden) is deze inleiding echter weggevallen.

Zij, die op Nieuwjaarsdag naar de Curom geluisterd hebben, weten echter dat Thomasvaer en Pieternel voor de microfoon de Antilliaanse luisteraars deelachtig hebben gemaakt aan hun confidenties. Het waren Marijke Huisman en Hans Hermans, die de rollen vertolkten. En wij vonden dit tweetal zó goed op dreef, dat wij de Amigoe-lezers deze interessante dialoog niet wilden onthouden.

Voorbereidingen voor de RTC

Willemstad. — Het Bestuurscollege van Curaçao is nog niet in vergadering bijeengeweest om de problemen met betrekking tot de arbeidsmoeilijkheden, welke zich op ons eiland hebben voorgedaan, in een vergadering te bespreken.

De Gezaghebber, de heer M.P. Gorsira, wordt de laatste dagen nog al in beslag genomen voor besprekingen die hij in de Regeringsraad voert met het oog op de aanstaande RTC. Zoals bekend traden de Gezaghebbers destijds op als adviseurs in de RTC delegaties.

De Gouverneur naar de Bovenwinden

Willemstad. — Naar wij vernemen zal Z. Exc. de Gouverneur op Donderdag 28 Januari a.s. naar de Bovenwinden vertrekken voor het houden van een inspectiereis. De gouverneur zal met H.M. „van Speyck" reizen. Op 8 Februari zal de thuisvaart worden ondernomen.

NAAR HET DISTRICT

Willemstad. — Teneinde zich zo goed mogelijk van de situatie ter plaatse op de hoogte te stellen, zijn gisteren de Procureur Generaal mr J. A. J. Ellis, mr L. A. L. Weeber rechter, mr W. R. Boom, Officier van Justitie; mr A. G. Bijvoet, Advocaat Generaal; mr Westra en griffier H. Weber in gezelschap van Inspecteur Y. Taconis naar het Derde District vertrokken. Ook hedenochtend werd het onderzoek met kracht voortgezet, zulks n.a.v. de diverse getuigenverklaring.

Omtrent de ontsnapping van de verdachte J.S. op Nieuwjaarsdag uit de Santa Clara Bar, heeft onze speciale verslaggever ter plaatse kunnen vernemen, dat de verdachte op de dag van zijn „onderduiken" nogal zenuwachtig was.

Op de dag van zijn aanhouding was hij eerst naar een huisje gegaan nabij Sta Cruz, waaruit verondersteld mag worden, dat hij vanaf Sta Martha dwars door de koenoekoe moet zijn gevlucht. Waarschijnlijk overnachtte hij in een van de weekend-huisjes, waar hem echter water en verder voedsel ontbraken. Hoe het ook zij, de verdachte kwam bij het huisje nabij Sta Cruz om water en een stuk brood te vragen. Hij werd daar aangehouden, toen hij in een pickup reed, in gezelschap van twee andere personen. De pickup bleek toe te behoren aan de werkgever van verdachte op Wacawa.

Gistermiddag is J. van Rio Canario naar de Hoofdwacht overgebracht voor het verhoor.

Raadsvergadering aangevraagd

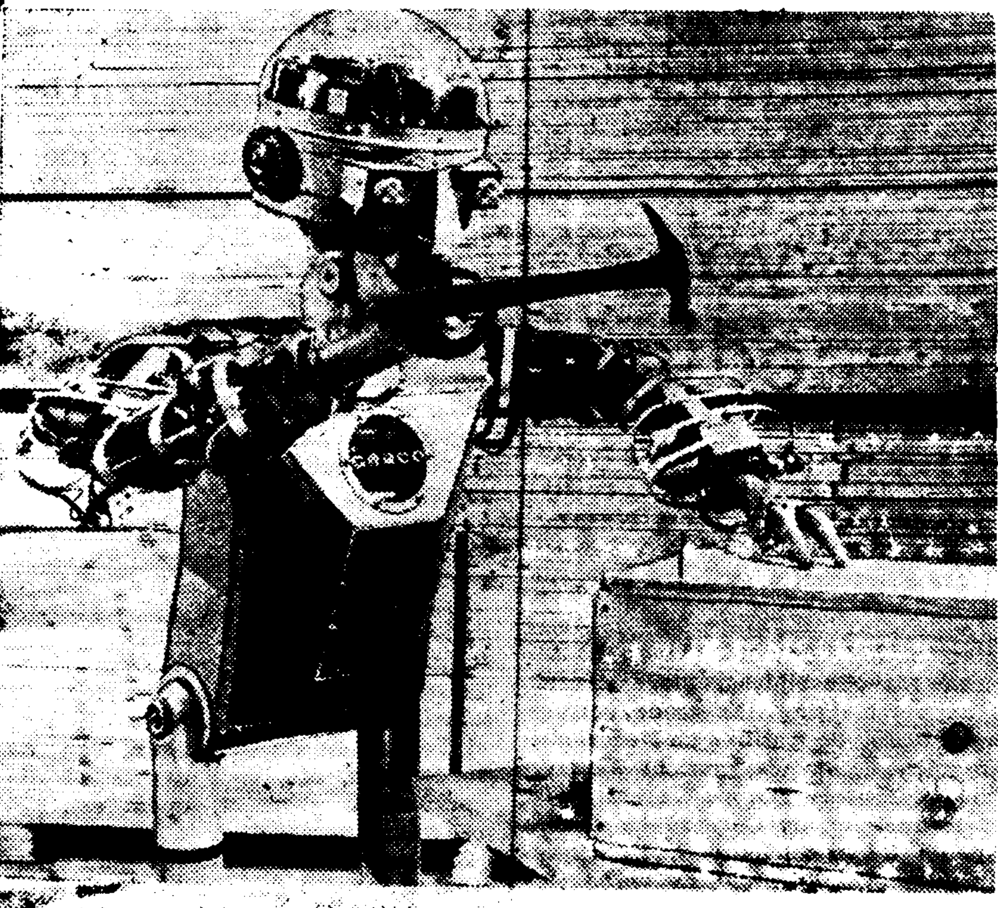
Willemstad. — De leden van de Eilandsraad, de heren D. L. Capriles, J. Martiena en J. R. Jonkhout, hebben met spoed om een openbare Raadsvergadering gevraagd, teneinde in deze vergadering de problemen de werkeloosheid rakende, te bespreken. De heer Jonkhout stelde zich telegrafisch in contact met zijn fractiegenoten, aangezien hij momenteel in Caracas vertoeft.

NUMMERPLAAT GESTOLEN

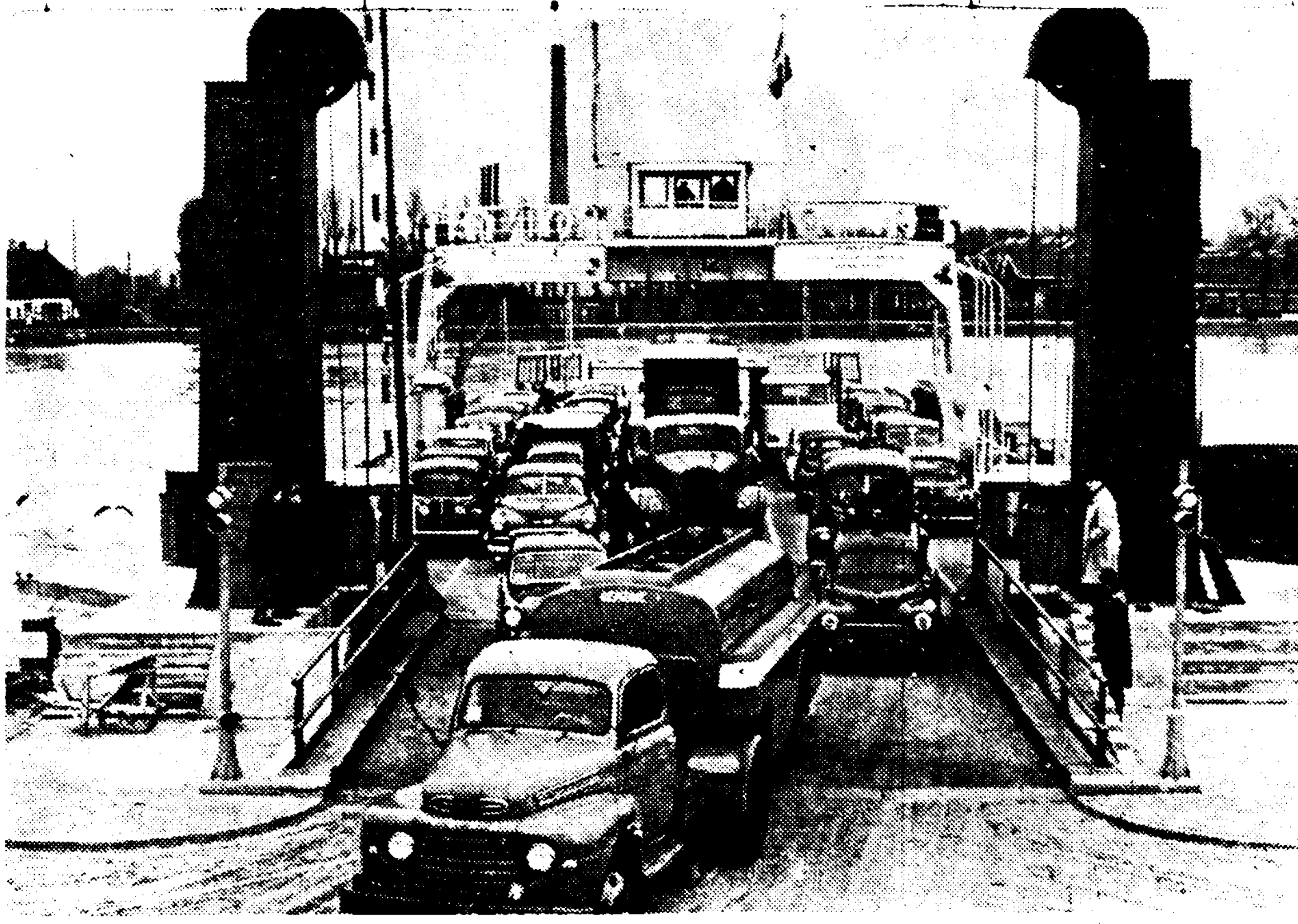
Willemstad. — Van de zijde der Recherche wordt ons medegedeeld, dat gisteren van een auto, die geparkeerd stond in de omgeving van het Postkantoor, de nummerplaten werden gestolen. Het is het nummer **C-852**.

DADING

Willemstad. — Over de maand Juli 1951 *f* 187.750,— en op de eerste dag van de maanden September, October, November, December 1951, Januari en Februari 1952 werd telkens *f* 28.500,— aan de Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Havenwerken NV. uitgekeerd. Wij meldden reeds dat er tussen bedoelde maatschappij en het Gouvernement een geschil was ontstaan in de aanneemsom van een bepaald onderdeel in de havenwerken aan de Curaçaose haven.

Kortgeleden zag in Californië de robot Garco voor het eerst het levenslicht. Een volhardend vliegtuigconstructeur wist deze mechanische mens in zijn vrije tijd te construeren van oude vliegtuig onderdelen. Garco, die uitgerust is met electronische hersens, kan zagen, boren, papier op prikken, met de ogen rollen en nog veel andere nuttige dingen!

Iets voor Curaçao? Dezer dagen werd de „Donau-Pont" bij de Hemburg bij Amsterdam in dienst gesteld, hetgeen een aanmerkelijke verbeteriing voor het verkeer over het Noordzee-kanaal betekent. De pont met zijn 5 rijbanen en 65 meter lengte biedt plaats aan 30 tot 40 auto's en vrachtwagens, terwijl op de oude ponten slechts twee auto's naast elkaar kunnen staan.

Resultaten O.G.M. over '53 niet minder dan in '52

Rotterdam. — In de jaarvergadering van aandeelhouders van de Overzeesche Gas- en Electriciteitsmaatschappij werden de jaarstukken over 1952 goedgekeurd. Het dividend bedroeg 8%, dat reeds als interim-dividend was uitgekeerd; dus was er geen slotdividend. Op grond van de tot dusver bekende gegevens mag de verwachting worden uitgesproken, dat de financiële resultaten over 1953 niet bij die van het boekjaar 1952 zijn achtergebleven.

In 1952 had de Indonesische regering het voornemen medegedeeld tot naasting over te gaan per ultimo December 1953 van de electriciteitsbedrijven te Djakarta en omgeving en in Mei 1953 deelde zij hetzelfde voornemen mee ten aanzien van het electriciteits- en gasbedrijf in Tjerebon. Aan deze voornemens is uitvoering gegeven. De Indonesische regering nam 1 Januari om 0 uur bezit van deze bedrijven onder het ter beschikking stellen van een voorlopige eenzijdige door haar vastgestelde storting van 15 millioen rupiahs in afwachting van de definitieve door de naastingscommissie te bepalen naastingssom. Het bericht van de naasting was de directie op de morgen van 30 December bekend geworden.

Vanzelfsprekend zal het verlies van deze bedrijven de winstcapaciteit verkleinen, maar die der overige bedrijven is thans voldoende groot om, onvoorziene omstandigheden voorbehouden, een bevredigend dividend te kunnen handhaven. In vorige vergaderingen is meermalen gevraagd welk deel van het vermogen van de O.G.E.M. in Indonesië en welk in Nederland, de Nederlandse Antillen en Suriname is belegd. Daarop is steeds geantwoord het niet in het belang van de aandeelhouders te achten deze vraag te beantwoorden. Vertrouwd wordt, dat de vergadering ook zonder nadere uitleg zal willen inzien, dat ook, of liever gezegd juist thans enige mededeling hierover niet in het belang van de aandeelhouders zou zijn en daarom wordt de vergadering dan ook verzocht niet tot het stellen van deze vraag te willen overgaan.

De ontwikkeling van de bedrijven in Suriname en de Antillen hangt ten nauwste samen met de economische ontwikkeling in die gebieden en de laatste berichten hierover luiden gunstiger dan een jaar en een halfjaar geleden, zo werd desgevraagd nog medegedeeld.

VUURWAPEN IN BESLAG GENOMEN

Willemstad. — Een vuurwapen, dat via de „Grace Line" in handen was gekomen van W.C.B., werd door de Recherche in beslag genomen. B. bleek niet in het bezit te zijn van een vergunning.

FLESSENTREKKER GESNAPT

Willemstad. — A.H.S. kreeg een proces-verbaal, daar hij er een gewoonte van maakte, in een restaurant te gaan eten om daarna zonder te betalen weg te lopen.

„DE WONDERBLOEM"

Willemstad. — De leerlingen van het St Martinus Internaat zijn reeds lange weken bezig met de instudering van de operette „De wonderbloem" geheten. Het is een operette in vier bedrijven en onder supervisie van enkele leerkrachten.

De première gaat op Zondag 17 Januari a.s. en wel in de toneelzaal van Habaai. De aanvang is bepaald op 18.30 uur.

Wij kunnen belangstellenden allen opwekken om deze operette bij te wonen. Men kan genieten van een fris en vrolijk spel. Naast het genot dat deze avond biedt, kan men tevens een goed doel steunen. De baten van deze operette avond zijn n.l. voor de R.K. Bibliotheek.

„BETOGER" AANGEHOUDEN

Willemstad. — In verband met de diefstal in een winkel in de Bakkerstraat, destijds door betogers gepleegd, heeft de recherche gisteren nog een verdachte aangehouden. De persoon werd op het Hoofdbureau ingesloten.

Wolkenstudies boven de Antillen

Plesman-haven. — Gistermiddag tegen kwart over twaalf landde op het Plesman-vliegveld een Amerikaans militair vliegtuig, afkomstig van de basis te Puerto Rico. Dit vliegtuig behoort tot een eenheid, die de samenstelling, karakter en vorming van wolken boven het Caraïbisch Gebied bestudeert. De militaire autoriteiten, die met dit legervliegtuig meekwamen, voerden besprekingen met de Nederlandse Antilliaanse Luchtvaartdienst met betrekking tot het af te werken programma, dat dit vliegtuig te verwerken krijgt boven het Caraïbisch Gebied, dat grotendeels valt onder het luchtvaart beveiligingsterritorium der Nederlandse Antillen.

Druk bezochte receptie voor Soeur Anunciata

Willemstad. — Gisteren was het op het St Martinusgesticht een plechtig feest ter gelegenheid van het zilveren kloosterfeest van Soeur Anunciata, Hoofd van het Mariacollege. Het was een opgewekte viering, welke door talrijken werd bijgewoond. In de ochtenduren was er een receptie voor de geestelijken, waarbij Z.H. Exc. Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt persoonlijk zijn gelukwensen kwam aanbieden met het kloosterjubileum van Soeur Anunciata. In de namiddag was er een druk bezochte receptie in de fraaie gymnastiekzaal van het St. Martinuscollege.

Onder de talrijke aanwezigen merkten wij op diverse hoofden van scholen, leerkrachten uit het bijzonder en openbaar onderwijs, Landsminister J. H. Sprockel, de leden van de Eilandsraad D. L. Capriles en Jossy Martina, Statenlid P. v.d. Hoeven, de inspecteur van het Bijzonder Onderwijs frater Franciscus en de oud-missie-overste Frater Radulphus; voorts tal van Hoofden van Lands- en Eilandsdiensten.

Het was een druk bezochte receptie, waarbij de Zusters van de Congregatie van Roozendaal het aan hun gasten aan niets lieten ontbreken.

Hedenochtend werd er in de kerk te Wishi een H. Mis van dankbaarheid opgedragen en werd het feest door de leerlingen voortgezet in het Mariacollege.

CURACAO WERD DRIELING RIJKER

Willemstad. — Wij vernamen, dat gisteravond de manager van Levensmiddelenbedrijf „'t Zuikertuintje" en diens vrouw een drieling rijker zijn geworden. Het zijn: een jongen, Peter, van 5 pond, geboren 22.30 uur, een meisje van 6 pond, Angelina, geboren 22.50 uur en een meisje van 4 pond, Lucile, geboren 22.55 uur.

Voorwaar, dit is een bijzondere gebeurtenis voor Curaçao. Wij weten, dat de ouders dolgelukkig zijn. Het gezin bestaat nu uit zes personen, daar de heer De Ruyter reeds een zoontje heeft van anderhalf jaar. Onze welgemeende en hartelijkste gelukwensen voor de gelukkige ouders. Hopi pabien Piet.

Op hoog niveau geboren

Willemstad. — Mevrouw J. Johannes-van Gelderen heeft gisterochtend in het KLM vliegtuig „Jan van Riebeeck" het leven geschonken aan een dochter. Het toestel was op weg naar Willemstad.

De bevalling geschiedde tien minuten voor de „Jan van Riebeeck" op Gander — New Foundland — een tussenlanding zou maken.

Moeder en dochter maken het uitstekend.

Mevrouw Johannes is de echtgenote van een Nederlandse hoofdagent van politie op Curaçao. Zij was Dinsdagavond van Schiphol vertrokken.

De stewardesse van het vliegtuig, mej. S. van Bortel, heeft bij de bevalling geassisteerd. Moeder en kind worden thans verpleegd in een ziekenhuis te Gander.

BEDREIGING EN VERNIELING

Willemstad. — De timmerman J.M. had ruzie gekregen met E.G. en bedreigde hem met een beitel. Toen M. door de Recherche was „behandeld", en weer vrij rondliep, bedacht hij iets anders en gooide suiker in de benzinetank van G.'s truck. M. is nu „even' in verzekerde bewaring gesteld.

Met grote vreugde en dank aan God geven wij kennis van de geboorte van ons dochtertje

MARILYN ROSE VIRGINE

Tito Leal
Mildred Leal-Mariën

Curaçao, 6-1-54.

Hierbij geven wij met grote vreugde kennis van de geboorte van onze dochter

ANGELA

C. Gravenkamp
S. E. Gravenkamp-Robles
Florence

Tijd. adres: Kraam-kliniek Zeelandia
7-1-'54.

Achtergrond en oorzaken van kwestie-Triëst

„De man die een uitvoerig overzicht van de geschiedenis van Triëst wil geven, zou een wereldgeschiedenis moeten schrijven".

JEAN BERTHOLE

Omstreeks 1400 vóór Christus legden Italiaanse zwervers op zekere avond een kampvuur aan in de heuvels boven een baai van de Adriatische Zee en omdat de plek hun de volgende morgen bij daglicht ook beviel, besloten zij er te blijven. Wanneer zich onder hen één gewetensvolle helderziende had bevonden, zouden zij verder getrokken zijn, want de plek, waar zij zich vestigden, werd later bekend als Triëst, de grootste twistappel, die de wereld ooit heeft gekend.

Wanneer men de geschiedenis van de stad bestudeert, krijgt men de indruk, dat er nooit een generatie heeft geleefd, die geen bezettingstroepen heeft zien binnentrekken en van nationaliteit is veranderd. „Het paradijs van de Adriatische Zee" werd Triëst al heel vroeg genoemd en het bleek ook de aantrekkelijkheid van een Eden te bezitten. Het is geregeerd door Romeinen, Goten, Byzantijnen, Lombarden, Franken, de Dogen van Venetië, piraten, Napoleon, de Habsburgers en leden van het Huis van Savoye, en tussen de bedrijven door was het vaak nog een tijdje zelfstandig. Historisch bezien heeft het daarom niets bevreemdends, dat de stad alleen in de laatste tien jaar in de macht was van Mussolini's fascisten, Hitler's Nazi's, Tito's communisten en de redenaars van de Verenigde Naties. Sedert de tweede wereldoorlog is Triëst als een weeskindje met een rijke erfenis; het heeft vele aanbidders en beschermers, die zich haar toekomst uit puur eigenbelang aantrekken. Zoals het vaak gaat, voer het weesje er wel bij zolang er geen sprake was van een huwelijk: het draagt een jurkje van Marshall ter waarde van drieëndertig millioen dollar, het ontvangt regelmatig financiële attenties van buurman Italië en minnaar Joegoslavië „bewees" enkele malen, het beste met haar voor te hebben. Thans is het niet zo prettig meer in Triëst, maar nu is er dan ook sprake van een huwelijk — een mésaillance, zeggen de Joegoslaven.

Wanneer men met het historisch onderzoek niet tot 1202 (!) en daarmee tot de grondslagen van de Italiaanse aanspraken wil doordringen, kan men zeggen, dat de huidige moeilijkheden kort voor het einde van de tweede wereldoorlog begonnen. Toen rukte namelijk een leger Joegoslaven de stad binnen. Weinig mensen hebben beter dan zij het recht van de sterksten beseft en veertig dagen lang namen zij wraak voor hetgeen de Italianen en hun andere vijanden hun hadden aangedaan. Er kwam een einde aan hun schrikbewind met de komst van Nieuw-Zeelandse troepen, die de stad bezetten en onder de woedende ogen van Tito's soldaten sterke posities betrokken. Er gebeurde in die dagen elders ter wereld zoveel, dat men verder dan de naaste omgeving nauwelijks besefte, dat de geallieerden hier op het punt stonden, een overwinning te verliezen. Het scheelde namelijk niet veel of de Joegoslaven en Nieuw-Zeelanders hadden de kwestie op de plaats zelf uitgevochten. Gelukkig kwam het zover net niet — hoewel, in de toekomst zal men misschien zeggen, dat het „helaas" zover niet kwam, omdat dan erger voorkomen zou zijn!

Hoe het ook zij, in afwachting van een diplomatieke oplossing verdeelde generaal Sir William Morgan het omstreden gebied in twee militaire zones. Hij wees het zuidelijk deel van Istrië toe aan Joegoslavië en van de rest vormde hij het zogenaamde Vrije Gebied van Triëst. Dit werd onderverdeeld in een zone A, dat de stad en een smalle kuststrook omvatte, en een zone B, die uit het spaarzaam bevolkte zuidelijk deel van het territorium bestond. Zone A werd onder militair gezag van Engeland en Amerika gesteld, zone B kwam onder het bestuur van Joegoslavië te vallen. Dit alles was echter slechts een voorlopige schikking, want er werd tevens bepaald, dat beide zones tenslotte onder het beheer der Verenigde Naties zouden komen. Zolang de U.N.O. echter geen definitieve, dwingende beslissing over de toekomst van Triëst had genomen, zouden Engeland, Amerika en Joegoslavië er de macht in handen houden, elk steunend op vijfduizend man bezettingstroepen.

Het valt u misschien op, dat Italië, bij wijze van uitzondering, echt de rol van de verliezer speelde. Maar niet lang, want toen kort vóór de Italiaanse verkiezingen van 1948 de mogelijkheid groot leek, dat de communisten aan de macht zouden komen, kwamen Frankrijk, Amerika en Engeland op het briljante idee, de balans naar de andere kant te laten overslaan door Bidault te verklaren, dat Triëst in haar geheel aan Italië zou worden teruggegeven. Maarschalk Tito was razend, maar de Grote Drie haalden over zijn woede eenvoudig hun schouders op, omdat zij hoegenaamd geen reden zagen, de belangen van zijn land te ontzien, vooral niet inzake Triëst. Triëst in handen van Joegoslavië betekende immers indirect een havenstad voor Rusland, waarvan men aannam, dat het Joegoslavië nog steeds als trouwe vazal had.. Drie maanden later werd algemeen bekend, dat in de vriendschappelijke betrekkingen tussen Moskou en Belgrado een breuk was gekomen en de tang, die Bidault zo listig in het vuur had gelegd, werd plotseling zo heet, dat niemand er meer naar durfde wijzen.

„De poppen aan het dansen", schreef men indertijd, maar men vergiste zich, de poppen werden bijzonder kalm.

De Grote Drie zagen Joegoslavië ineens als een mogelijke bondgenoot in de Westerse defensie en zij voelden er weinig voor, dit „mogelijke" onmogelijk te maken door hun beloften aan Italië in te lossen. Aan de andere kant was Italië reeds een bondgenoot in N.A.T.O.-verband — en het zou dat niet lang blijven als het Westen nu ineens in Triëst de pluim van Belgrado te veel ging strijken. De Grote Drie waagden het, Italië een beetje zeggenschap in zone A te geven, maar toen was het met de rust van de Joegoslavische pop gedaan en hij begon zo hard te dansen, dat het bij een beetje zeggenschap bleef. Men bevond zich in een impasse waarvoor geen oplossing mogelijk leek.

De grote moeilijkheid bij dit alles was natuurlijk, dat Triëst noch geografisch noch ethnologisch noch geschiedkundig bij een bepaald land behoort. Geografisch is de stad een verbinding of bufferstaat tussen Italië en Joegoslavië. Cultureel en ethnologisch is het voornamelijk Italiaans, maar met een sterke Oostenrijkse invloed. Historisch bezien, zou men de stad Europees bezit kunnen noemen, daar zij in de eerste plaats altijd de poort naar Oost-Europa is geweest omdat het de grote invoerhaven voor dat enorme gebied was. De bijna vijfhonderdduizend inwoners zijn een mengelmoes van nationaliteiten en velen van hen vragen zich wel eens af wie nu eigenlijk hun landgenoten zijn.

„De laatste jaren", zo klaagde een Triëster eens tegen een Nederlands journalist, „gaan wij 's avonds naar bed zonder te weten of wij de volgende dag in Joegoslavië of Italië of gewoon in Triëst wakker zullen worden en het verwondert mij eigenlijk, dat jullie, Nederlanders, ons nog niet willen inlijven."

Om aan al deze onzekerheden een einde te maken, drongen de Grote Drie er bij Italië en Joegoslavië op aan, onderling een regeling te treffen. Geen van beide landen bleek daar echter iets voor te voelen en hun standpunten waren onverenigbaar. „Triëst is van ons", zeiden de Italianen, „en wij hebben het achterland nodig. „Het achterland is van ons", riepen de Joegoslaven daar tegenin, „en dus moeten wij ook de haven hebben."

Het begon er op te lijken, dat deze toestand zich zou consolideren en lange tijd werd de status quo ook alleen maar verstoord door kleine diplomatieke schermutselingen en speldeprikken van weerszijden. In de grote internationale politiek vonden echter veranderingen plaats, welke hun invloed op de kwestie Triëst weer lieten gelden. Deze zomer en herfst werd het bij besprekingen tussen Joegoslavië, Griekenland en Turkije en tussen Joegoslavië, Amerka, Engeland en Frankrijk duidelijk, dat het onmogelijk was, een degelijk strategisch plan voor de verdediging van Zuid-Europa op te stellen zonder eerst de kwestie-Triëst op te lossen. Dit was één reden om te trachten uit de impasse te geraken. De tweede scheen niet erg bij de eerste te passen, maar was toch niet minder reëel: het Westen voerde een toenaderingspolitiek tot Rusland en wanneer nu Engeland en Amerika hun troepen uit Triëst zouden terugtrekken, zou daarmee een oude Russische grief uit de weg zijn geruimd. Daarom (en waarschijnlijk om andere, niet bekende redenen) lieten Amerika en Engeland op 8 October weten, dat zij hun militaire bezetting van Triëst zouden opheffen en zone A aan Italië zou worden overgedragen.

De resultaten zijn u bekend: troepenconcentraties aan de grenzen, felle protesten van Joegoslavië, moord en doodslag, verkoeling tussen Italië en Engeland, tevredenheid in Italië en ontevredenheid in Italië, verontwaardiging in Frankrijk — en angst in de gehele wereld.

JOHN BAKKENHOVEN

Zo vocht een der grote Amerikaanse expedities zich in 1947 een weg door de ongastvrije Zuidpoolzee.

Felle protesten van Joegoslavië. ontevredenheid in Italië....

Wie is de gelukkige?

1e Prijs (Curaçao)	12932
2e Prijs (Curaçao)	1598
3e Prijs (Curaçao)	10954
4e Prijs (Curaçao)	11118
5e Prijs (Aruba)	13065

Prijzen van ƒ 700.—: 1260 — 3478 — 14779 — 22724 — 23192.

Prijzen van ƒ 500.—: 1332 — 2727 — 6843 — 7716 — 13496 — 14393 — 17730 — 21350 — 21845 — 24972.

Prijzen van ƒ 300.—: 427 — 684 — 694 — 1862 — 3884 — 4994 — 5370 — 7966 — 9882 — 10371 — 10944 — 11114 — 11446 — 15807 — 19438 — 22013 — 22509 — 23415 — 24501 — 24818.

Prijzen van ƒ 200.—: 1052 — 1404 — 1456 — 2241 — 2474 — 2936 — 2943 — 3134 — 3786 — 4149 — 7650 — 7901 — 8366 — 8601 — 8887 — 9717 — 9795 — 9820 — 9834 — 10682 — 10880 — 11205 — 11254 — 11366 — 11496 — 11525 — 12141 — 12175 — 12470 — 12892 — 13049 — 13535 — 13938 — 13982 — 14121 — 14775 — 15154 — 15467 — 15862 — 16074 — 18363 — 19062 — 20367 — 21008 — 21163 — 21854 — 22476 — 23157 — 23257 — 24525.

Prijzen van ƒ 100.—: 117 — 166 — 1001 — 1107 — 1735 — 2046 — 2362 — 2682 — 2812 — 2861 — 3052 — 4026 — 4147 — 4845 — 4853 — 5394 — 5598 — 5807 — 5961 — 6121 — 7134 — 7187 — 7302 — 7819 — 7886 — 8433 — 9927 — 10237 — 10325 — 10519 — 10916 — 10917 — 11058 — 11386 — 11481 — 11483 — 11733 — 11994 — 12102 — 12508 — 13237 — 13363 — 13382 — 13497 — 13769 — 13814 — 13891 — 14047 — 14462 — 14563 — 14583 — 15172 — 15256 — 15813 — 16022 — 16697 — 17401 — 18592 — 18794 — 18961 — 19028 — 19534 — 19684 — 19744 — 19765 — 20308 — 20321 — 20415 — 21152 — 22163 — 22825 — 23221 — 23921 — 23931 — 24948.

Bijzondere prijs van ƒ 100.—: 23129.

Bijzondere prijs van ƒ 50.—: 21996 — 9300.

Uitzonderingsvlucht

Plesmanhaven. — Gistermiddag tegen ...uur landde op het Plesman-vliegveld een extra KLM-charter, de „Overloon" met aan boord 50 militairen, die hier als aflossing bedoeld zijn. De „Overloon" zal morgenochtend tegen half zeven weer naar Nederland terugkeren, eveneens met 50 man aan bord. Het betreft hier een uitzonderingsvlucht. Zoals gebruikelijk worden de marine-aflossingen met de KNSM aangevoerd, aangezien een der KNSM-schepen, de „Oranjestad" tijdelijk uit de vaart is genomen i.v.m. een noodzakelijk gebleken verbouwing, was een KLM-vlucht de enige oplossing om tijdig de aflossing te doen plaats vinden.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 13 in en 8 uit; tankschepen 17 in en 19 uit; zeilschepen 5 in en 8 uit. Passagiers landend 29, vertrokken 5 en doorgaand 1153.

Hato: Vliegtuigen 11 in en 8 uit. Passagiers landend 124, vertrokken 79 en doorgaand 20.

Buffalo v. Pto Rico nr Los Angeles; **Noordzee** nr Zee; **Buttner** v. New Orleans; **Golden Ocean** v. Martinique nr Sta Martha; **Carabobo** v. Pto Cabello nr Maracaibo; **Helena** v. La Guayra; **Hydra** v. Cristobal nr Pto Prince; **Triton** v. New York nr Aruba; **Napoli** v. Teneriffe; **Astronomer** v. Pto Cabello; **Elouisa** nr La Guayra; **Passaat** nr Londen.

WERELDNIEUWS

Boeganda kan Koningin Elizabeth niet ontvangen

Kampala. — Het parlement van Boeganda heeft besloten gouverneur Cohen in een nederig verzoekschrift te laten weten, dat het „moeilijk zal zijn koningin Elizabeth op passende wijze te ontvangen", zolang de onlangs afgezette Kabaka niet is teruggekeerd. Voorts werd besloten in Februari twee treurdagen te houden, waarop alle winkels en kantoren gesloten zullen zijn.

Koningin Elizabeth en prins Philip lip worden 29 April in Boeganda verwacht.

De leider van de delegatie, die verleden week in Engeland pleitte voor de terugkeer van de afgezette vorst, deelde mede, dat de Britse regering beloofd had de Kabaka, die thans in Engeland verblijft, een jaargeld van NA ƒ 40.000 te geven op voorwaarde, dat hij zijn rechten op de troon afstaat, zich onthoudt van alle politieke activiteit en niet zonder toestemming naar Afrika terugkeert.

Brussel candidaat Olympische Spelen

Brussel. — De voorzitter van het Belgische Olympisch Comité R. W. Seldravers, heeft vandaag medegedeeld, dat Brussel zich candidaat zal stellen voor de organisatie van de Olympische Spelen van 1956, indien zij aan Melbourne ontnomen wordt. Seldrayers heeft dit voorstel kenbaar gemaakt aan het uitvoerend Olympisch Comité, dat later deze maand in Lausanne zal vergaderen.

Geestdrift voor Japanse Keizer kost zestien doden

Tokio. — Het hoofd van de metropolitaanse politie van Tokio, Eistsji Tanaka, heeft zijn ontslag ingediend naar aanleiding van de tragedie van Zaterdag jongstleden, toen zestien personen bij het keizerlijk paleis onder de voet werden gelopen en omkwamen. „Het ongeluk gebeurde, toen een halfmillioen Japanners het paleis belegerden om hun keizer hulde te brengen op de traditionele dag van huldebetoon.

Russen willen oorlogsschepen teruggeven

Parijs. — Radio-Moskou heeft bekend gemaakt, dat de Sovjet-Unie bereid is de 186 oorlogsschepen, welke de Verenigde Staten in de tweede wereldoorlog aan de Sovjet-Unie hadden geleend, terug te geven. Amerikaanse en Russische deskundigen hebben te Washington de kwestie besproken. De Sovjet-afgevaardigde gaf een opsomming van buitenlandse havens, het dichtst bij de Verenigde Staten gelegen, waarheen de Sovjet-Unie bereid is de door de Verenigde Staten opgeeiste schepen (merendeels landingsvaartuigen e.d.) te zenden, aldus de radio.

Op 31 Januari de vlag uit

Rotterdam. — De minister heeft besloten, dat in 1954 ter gelegenheid van de verjaardag van prinses Beatrix gevlagd zal worden op Zondag 31 Januari. Dit in tegenstelling met het gebruik, volgens hetwelk in geval een verjaardag van een lid van het koninklijk huis op een Zondag valt op de eerstvolgende werkdag gevlagd wordt. Dit zou echter niet passend zijn, omdat het dan — 1 Februari — precies een jaar geleden is, dat Nederland geteisterd werd door de grote overstromingsramp.

38.000 Nederlanders emigreerden

's-Gravenhage. — Volgens de voorlopige cijfers zijn in 1953 bijna 38.000 Nederlanders geëmigreerd. In vergelijking met de cijfers van het voorgaande jaar is er sprake van een teruggang van ongeveer 10.000.

In het totaalcijfer voor 1953 zijn begrepen de voorlopige cijfers voor de maanden November en December. Volgens dit totaalcijfer emigreerden 37.926 Nederlanders. Naar Argentinië vertrokken 54 (in 1952 134), naar Australië 7.790 (15.828), naar Brazilië 614 (251), naar Canada 20.051 (20.653), naar Nieuw Zeeland 2.574 (4.575), naar Zuid-Afrika 3.441 (4.177), naar de Verenigde Staten 2.796 (2.634) en naar de overige landen, exclusief Europa 616 (408).

ƒ. 250.— BELONING

De Commissaris van Politie op het eiland Curaçao looft een beloning uit van ƒ. 250.— aan een ieder, die inlichtingen en aanwijzingen kan verschaffen, welke leiden zullen tot de opsporing van de op Donderdag 24 December j.l. spoorloos verdwenen AURA EMIGIA SOPHIA, oud 9 jaar en FRANKLIN REGALDO SOPHIA, oud 6 jaar.

Mededelingen dienen gedaan te worden aan de Recherche te Rio Canario.

PREMIO DI ƒ. 250.—

Comisario di poliz na Corsou a ofrece un suma di ƒ 250.— na tur cu por duna informacion o algun splicacion cu por yuda pa vega na hanja e dos muchanan AURA EMIGIA SOPHIA di 9 anja y FRANKLIN REGALDO SOPHIA di 6 anja, cu a desparce riba Diahuebes 24 di December u.p.

WEERBERICHT.

Max. temp. 29.2 C (84.6 F); min. 25.4 C (77.7 F) en gem. 26.8 C (80.2 F). Max. wind 20, min. 10 en gem. 14 knopen. Vochtigheid 71%. Helder 8, licht bewolkt 9 en bewolkt 7 uren.

KAPPERSDRAMA

Het gebeurde in een kapperszaak of liever: schoonheidsinstituut in de city van New York.

Een dame van iets meer dan middelbare leeftijd betrad het instituut met een gezicht dat iedereen duidelijk moest maken, dat het haar niets kon schelen of een van haar kennissen haar zag en dat in werkelijkheid ied reen te verstaan gaf, dat zij nachten lang had liggen piekeren voor zij besloot, de grote stap toch maar te wagen.

Zij legde een der assistenten het geval uit: zij was vroegtijdig grijs geworden, hetgeen haar helemaal niet kon schelen, maar haar man had er zo'n hekel aan. En toegeeflijk glimlachend om de romantische dwaasheid van de man, verklaarde zij dat de assistente daarom haar krullen maar asblond moest maken.

Welnu, de assistente deed haar best, maar dat bleek nog net niet voldoende te zijn, want in de loop van het langdurig proces ging er blijkbaar iets scheef. Toen de dame na de behandeling in de spiegel keek, zag zij boven haar voorhoofd geen interessant asblond, maar rose — een weelderig soort rose als van fondant. Daarachter ontwaarde zij het glimlachende gezicht van de assistente, die besloten had het beste te maken van iets dat zij al lang niet meer in de hand had.

„Vindt u niet, dat dit uitstekend bij uw teint staat?" vroeg de assistente, die misschien verkering met een strateeg had.

De dame vond dat niet en zij vond het zo hevig niet, dat haar gezicht de kleur van haar haren begon aan te nemen. Zij nam weer plaats in de stoel.

„Asblond", zei zij bijtend.

De assistente ging de bedrijfsleider halen, een jonge Italiaan, een en al glimlach op benen. Hij verzekerde mevrouw, dat het effect verrukkend was.

„Asblond", zei mevrouw.

De Italiaan wisselde een droeve blik met zijn assistente en verklaarde, dat er een misverstand in het spel moest zijn. Had zij geen „rose" gezegd?

„Asblond", zei mevrouw. „Ik ga zo niet over straat."

De Italiaan bezwoer dat hij het in orde zou maken, maar zou zij nu willen opstaan, zodat een andere klant haar stoel kon gebruiken? Zij konden in zijn kantoor verder praten, nietwaar?"

„Nee", zei mevrouw, „ik ga niet weg voordat ik asblond ben. Ik sta niet op en ga zo niet over straat."

„Wij hebben andere afspraken", zei de Italiaan wanhopig. „Wij kunnen u vanavond niet meer helpen."

„Zie maar dat je me weg krijgt", zei mevrouw „Asblond".

Wij zullen u niet langer in spanning laten. De Italiaan heeft mevrouw in een taxi naar huis laten brengen. Bij het krieken van de dageraad heeft hij haar per taxi van huis laten halen. Om tien uur 's ochtends wás mevrouw asblond.

LEEST DE AMIGOE

De Gezaghebber van het eilandgebied Curacao,

Plaatselijk Hoofd van Politie,

GELET OP:

artikel 76 der Algemene Politieverordening voor Curaçao 1952 (Afkondigingsblad 1952 no. 3),

MAAKT HIERBIJ BEKEND:

1. **dat met ingang van 1 Febr. 1954 de naamloze weg van Kornet, die ongeveer in het verlengde van de Arraratweg is gelegen en de kortste verbinding vormt tussen de percelen Kornet 15 en Berg Altena 47, in noordwestelijke richting uitgesloten zal zijn van het verkeer met alle vervoermiddelen en enig vee;**
2. **dat deze uitsluiting zal worden aangegeven door internationale verkeersborden, te plaatsen op de zuidoostelijke hoek van de uitmonding van deze weg op de ten zuiden daarvan lopende naamloze weg van Kornet (z.g. balk-bord) en op de noordwestelijke hoek van de weg en Berg Altena (omhoog wijzende witte pijl op vierkant blauw bord).**

Willemstad, 6 Januari 1954.
De Gezaghebber voornoemd,
M. P. GORSIRA.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

ANTWOORD AAN DE HEER L.D. GERHARTS

Ik kan onmogelijk geloven, dat de Heer Gerharts mijn persoon zou bedoelen, die alles voor niets wil hebben. Ik heb op Uw school van alles geleerd, Heer Gerharts, maar alleen het goede heb ik overgenomen. Had ik dát ook overgenomen, dan stond ik er misschien nu gelijk aan U voor, Heer Gerharts, en stonden mijn bussen niet stil. Maar ik kan mij Uw stuk in de krant indenken immers, **Een schurftig paard vreest de roskam.**

Julio Abraham.

MOET DE MUZIEKTENT OP HET BRIONPLEIN VERDWIJNEN?

Mijnheer de Redacteur.

Beleefd verzoek ik U het onderstaande in Uw veelgelezen blad op te nemen. Het is nu reeds voor de tweede keer dat er stemmen opgegaan zijn om de muziektent op het Brionplein af te breken. In de „Amigoe" kon men het volgende lezen:

„Andere Raadsleden spraken de hoop uit, dat binnen enkele jaren de moskeevormige muziektent ... aan het Brionplein verdwenen zal zijn."

Wij vragen ons af.... en dan? Is dan het vaderland behouden? Zijn dan alle idealen vervuld? Wij weten niet wie van de vroede vaderen van onze gemeenschap zo'n prijs stelt op het verdwijnen van de muziektent, noch ook tot welke politieke partij hij behoort, maar onverschillig wie hij moge wezen, hij moet weten dat hij Curaçao geen dienst bewijst met die muziektent op te ruimen.

Integendeel! Of is het misschien de bedoeling op dezelfde plaats een betere, mooiere en een meer doelmatige muziektent neer te zetten? In dat geval gaan wij accoord, al vrezen wij, dat zelfs een hypermoderne kiosk het stadsbeeld niet verfraaien zal.

Maar uit niets blijkt, dat men dergelijke plannen heeft. Men wekt teminste de indruk, dat men zijn doel al bereikt heeft met de tent af te breken. Dan zal de enige en laatste muziektent van de Curaçaose bodem zijn weggevaagd. Dan zal zelfs Bonaire zich nog kunnen beroemen iets meer voor volksmuziek te voelen dan het „Cultureel" zo hoogstaand Curaçao.

Van de leden van de Eilandsraad zou men integendeel mogen verwachten dat zij het beoefenen van de muziek, ook van de blaasmuziek, zouden stimuleren. Wij menen heel zeker te weten, dat Cola Debrot ten tijde dat hij voorzitter was van de R.R. het vaste plan had in de buurt van Steenrijk of Marie Pompoen een muziektent op te richten ten gerieve van die volkrijke omgeving. Zeker.... de muziektent op het Brionplein wordt helaas te weinig, veel te weinig gebruikt en wij zouden daarom kunnen begrijpen dat er ironisch gezegd wordt: laten wij ze maar afbreken. Maar de leden van de Eilandsraad doen blijkbaar niet aan ironie. Dus.... het zwaard van Damocles hangt de muziektent boven het moskee-dak.

Meermaals zijn wij getuige geweest dat op het Brionplein honderden mensen naar de muziekuitvoering stonden te luisteren. Op Zondag 13 December l.l. toen de St. Vincentiusharmonie en Scherpenheuvelband gezamenlijk optraden was 't er zelfs bijzonder druk en nog dagen later mochten wij tevredenheidsbetuigingen vernemen van personen, die wij zelfs niet kennen. Zijn al die luisteraars het er mee eens, dat de muziektent wordt afgebroken? Het is niet te geloven.

Wie baas is.... kan zijn wil doordrijven maar mocht de muziektent tot de ondergang gedoemd zijn, dan moet men ook weten, dat heel velen dat betreuren. Zeker, men kan de harmonie en fanfarekorpsen misprijzen, ze belachelijk maken misschien, maar zij hebben in ieder geval, vooral voor het gewone volk, hun verdiensten. Om dat aan te tonen geef ik hier gaarne het woord aan niemand minder dan de bekende redacteur van „Meus en Melodie", de heer Wouter Paap.

Wij lazen in „Musica" September 1950 het volgende:

EEN PRETTIG GELUID

Het is nog altijd een te betreuren feit, dat in bepaalde kringen de betekenis van de blaasmuziek niet op haar juiste waarde wordt geschat. En met blaasmuziek wordt dan logischerwijs de dilettantenmuziek bedoeld, daar er in ons land maar enkele beroepsblaasorkesten zijn. Prettig is het daarom voor onze muziekdilettanten, dat onlangs via de radio een geluid werd gehoord, dat ons weer moed kan geven.

In de rubriek „Wij en de muziek", welke de Vara regelmatig uitzendt, sprak onlangs de bekende muziekcriticus Wouter Paap over het onderwerp Blaasmuziek. In een muzikaal geïllustreerde causerie belichtte de heer Paap het onderwerp „blaasmuziek" van verschillende zijden. Hoewel ook de heer Paap van mening was, dat vele muziekliefhebbers alleen maar de klassieke muziek kunnen waarderen, zeide hij onder meer, dat men van blaasmuziek, mits verantwoord uitgevoerd, minstens evenveel kan genieten. Er ligt voor de muziekliefhebber op het gebied der blaasmuziek een rijk terrein, en zeker ook niet minder voor de componisten, aldus de heer Paap, hoewel spr. hierbij opmerkte, dat er door verschillende Hollandse componisten reeds verschillende goede werken voor blaasorkest zijn gecomponeerd. De heer Paap vond blaasmuziek, gezien uit cultureel oogpunt, van zeer veel belang en zeide zeer veel bewondering te hebben voor de dilettanten-orkesten, die, in vele gevallen geleid door dilettant-dirigenten, zeer goede muzikale prestaties weten te leveren.

Over het bewerken van klassieke muziek zeide de heer Paap, dat de meningen hieromtrent natuurlijk verschillen, maar zijns inziens is er in vele gevallen geen enkele reden, om deze bewerkingen te veroordelen, wanneer deze vakkundig en muzikaal verantwoord zijn. Het spreekt vanzelf, dat werken die absoluut niet voor blaasmuziek geschikt zijn, in geen geval in aanmerking mogen komen.

Het bewerken van pianomuziek voor blaasorkest, hetgeen door velen veroordeeld wordt, leidt niet altijd tot misvorming en de heer Paap illustreerde dit met een opname van de Polonaise in A-dur van Chopin, gespeeld door een harmonie-orkest.

Tot zover de heer Paap in genoemde causerie.

Wij zijn van mening dat hier niets aan toegevoegd behoeft te worden. Alleen spreken wij de hoop uit, dat de laatste en enige muziektent er nog vele-vele jaren zal mogen staan.... en .... dat er nog veel en steeds mooiere en betere muziekuitvoeringen op gegeven zullen worden. Mijnheer de redacteur, dank U hartelijk voor de mij verleende plaatsruimte.

Een muziekliefhebber

ARUBA

EXAMENS

Oranjestad. — Voor het examen voor de akte Lichamelijke Oefening, op Aruba gehouden werden 11 candidaten geëxamineerd.

Tien candidaten slaagden: t.w. de dames Maria Theresita Maduro, Carmen Maria Maduro, Irma Orlanda Jensen, Catharina Geerman, Jeanette Andromeda van Vliet, Lorethe Jacquelina Feller, Louisa Selania de Jesus Wild, Veronica Paul, Dominica Figaroa, Petronella Carla Parisius.

TELEFOON VERNIELD

Oranjestad. — De publieke telefoon te Pos Chiquito was buiten werking. Tevens bleek dat de hoorn van het toestel was gesneden. Vermoedelijk baldadigheid. Een onderzoek wordt ingesteld.

GESTOKEN

Oranjestad. — Kwam aan de politiewacht te Oranjestad een vijftien jarige jongen. Deze had een snijwond over zijn borst van ongeveer 3 cm lengte. Hij verklaarde tijdens en vechtpartij te zijn gesneden. Na behandeling van de wond is hij naar de Recherche verwezen.

MISHANDELING

St. Nicolaas. — Kwam aan de politiewacht te St. Nicolaas de persoon E.B met een opgezwollen en bebloed gezicht en een gebroken neusbeen. Hij verklaarde in de Helfrichstraat door een zestal personen te zijn mishandeld. Deze personen waren daarna op de vlucht geslagen. E.B. is voor behandeling overgebracht naar het Hospitaal.

De Aga Khan bij zijn vertrek uit Nice naar India, waar hij zich naar traditioneel gebruik zal laten wegen. Als tegenwicht zal platina dienst doen. De Aga Khan, die het hoofd is van de Moslims, zal dit platina-gewicht (95 kg!) mogen behouden en aanwenden voor liefdadigheidsdoeleinden. De Aga Khan (rechts) en de Begum begeven zich naar het vliegveld. Geheel links is Prins Aly Khan, de zoon van de Aga Khan.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS.

New York. — Het herstel van de NY-Effectenbeurs maakte gisteren aanvankelijk voortgang onder leiding van de sporen, doch in de namiddag nam de belangstelling af en konden slechts fractionele stijgingen behouden blijven. De markt sloot nauwelijks prijshoudend met fractionele dalingen.

Aantal verhandelde fondsen 1128; hoger 532; lager 312; onveranderd 284; aandelenomzet 1.460.000; obligatieomzet $ 3.313.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	156 7/8
Anaconda	31 7/8
Bethlehem Steel	51 3/8
Dupont de Nemours	106 1/8
General Electric	89
General Motors	61 1/8
Int. Tel. and Tel.	14 1/2
Shell Oil	79 3/4
Standard Oil of New Jersey	73 1/4
U.S. Steel	40 1/8

Tussen neus en lippen

„Kleine hondjes"

„Kleine hondjes, — alleen heel kleine hondjes mogen in dit park worden meegenomen en dan nog slechts op voorwaarde, dat men ze onder „streng toezicht houdt en ze niet bij de bloembedden laat komen", aldus het opschrift van een nieuw bord in het Londense Regentspark.

De parkwachters zitten met de handen in het haar. Ze kunnen nu wel een duimstok nemen om alle hondjes in het park te gaan meten, maar daar schieten ze niet veel mee op, zolang ze niet weten, hoe klein „kleine hondjes, alleen heel kleine hondjes" in de zin van de verordening moeten zijn, want daar ***staat niets van op het bord.***

Weduwe van de onbekende soldaat.

Dat het publiek soms al te gemakkelijk zijn portemonnaie opent, wanneer door onbevoegden geld voor het een of ander „liefdadige doel" wordt gevraagd, heeft een Amerikaan bewezen, die een aanzienlijke som bijeen wist te brengen voor een „fonds voor de weduwe van de onbekende soldaat."

Hij heeft het geld later aan de van schaamte blozende schenkers teruggegeven, want hij was geen oplichter, maar wilde de mensen alleen maar een beetje verstandiger maken.

Goeie morgen

Vier gevangenen in Dakota waren een hele nacht druk in de weer geweest om een gat te maken in hun celmuur. Na lang graven en bikken bespeurden zij tegen de ochtend de vrijheid. Maar toen nummer een verlangend zijn hoofd door de opening stak, deinsde hij verschrikt terug. Aan de andere kant van de muur stond de gevangenisdirecteur met enkele bewakers te wachten om hen gastvrij te onthalen.

Nieuw soort ziekenhuis

Tientallen patiënten liggen zonder dokters in een splinternieuw ziekenhuis, dat juist in Warschau gereed gekomen is, ***aldus vertelt een Warschause krant.*** *Niettegenstaande ernstige klachten van de patiënten en de directie van het ziekenhuis bij het Poolse ministerie van gezondheid zijn er noch dokters noch verpleegsters komen opdagen sedert de opening van het ziekenhuis.*

„De zieken wachten tot hierin verandering komt", aldus het blad, „en zij die niet sterven zullen het vermoedelijk overleven."

Het blad klaagt dat de ziekenhuizen in Warschau overvol zijn, vooral omdat het merendeel van het personeel met hun gezinnen in de ziekenhuizen wonen, daar zij elders geen onderdak kunnen vinden.

AGENDA

WEST END. „Return to Paradise" 19 en 21 uur.

CINELANDIA. „Blonde Dynamite". 19 en 21 uur.

ROXY. „Plunder of the sun" 19 en 21 uur.

Cultuurcentrum: Filmavond 20.00 uur.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst heer B. Huksloot, van 7 — 15 uur, tel. 1758.

WIT GELE KRUIS: Zondagdienst: en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster v. Agtmaal, Niewindtstr. 22 A, tel. 3773.

APOTHEKEN: De Zondag en nachtdienst wordt waargenomen door Botica Moderna, Breedestr. tel. 1854 en Botica del Pueblo, Breedestr. (O), tel. 3718.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Op avontuur in de muziek. 5.50 Gramophoonplaten. 6.05 Cumpleanos Feliz. 6.15 Dinermuziek. 6.45 Nieuws. 6.55 „Voor het slapen gaan.." 7.00 Boletin di noticia. 7.30 Wat de handel U biedt. 8.30 „Nederland, zoals het reilt en zeilt". 8.45 Transcriptie programma's. 10.00 Dansmuziek. 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Zendingsrubriek. 19.00 Nieuws. 19.17 „Muziek voor iedereen". 19.30 Nederlandse Kroniek. 19.40 „Een kwartier met.." Rens van Dorth. 19.55 Economisch Jaaroverzicht. 20.01 Platennieuws uit Amerika. 20.16 Voor de West. 20.46 Persoverzicht. 20.55 Avondgebed: Pater L. Verhagen O.E.S.A. 20.58 Sluiting.

AVROS

17.00 Voor kinderen. 17.10 Amusementsprogramma. 17.40 Voor de jarigen op de Antillen. 18.00 Verzoekprogramma. 18.40 Nieuws en winnende nummers van Lotex. 19.00 Joh. Lobo zingt. 19.10 Surinaamse Slagzinnen. 19.20 Harmonica Duo. 19.40 Voor de oudere Jeugd. 20.00 Advertenties. 20.10 Kawinaband „KONDREMAN". 20.40 Lezing van de Historische Kring. 20.50 U vraagt, de Avros draait. 21.00 Advertenties. 21.10 U vraagt de Avros draait. 21.25 Nieuws en Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307. 01.30 — 05.30 B.J. Lubbers tel. 2928.

Personeel afdeling.

Dinsdag 5 Januari 12.00 t/m Zaterdag 9 Januari 12.00 E.C. de Haseth, (stad) tel. 3179. B.g.g. nadere inl. bij M.B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:

E.A. Wegman, Parallelweg No. 7, J.D. tel. 2844/46

C. S. M.

Rederij:

I.M. Slagter, tel. 4301.

Scheepsagentschap:

08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551. 18.00 — 19.00; 23.00 — 08.00 G.H. van Leeuwen tel. 2054.

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276. van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146.

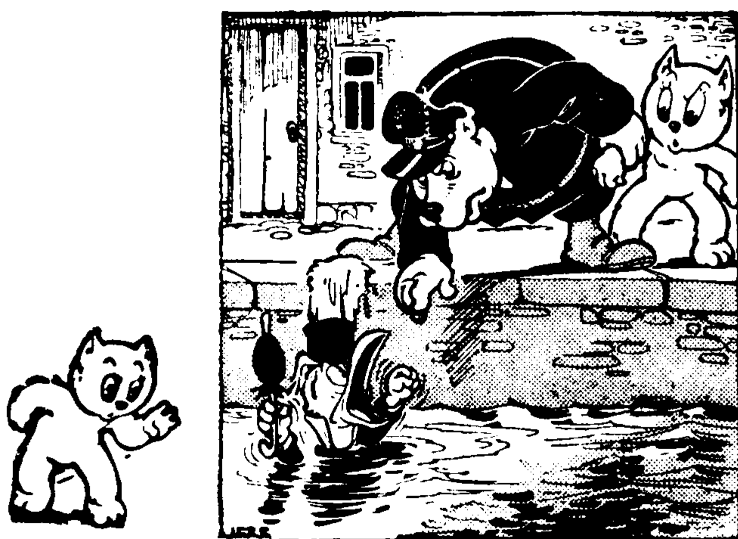
THEATER ASIENTO.

„Rasho-Mon". Geen kinderen beneden 16 jaar.

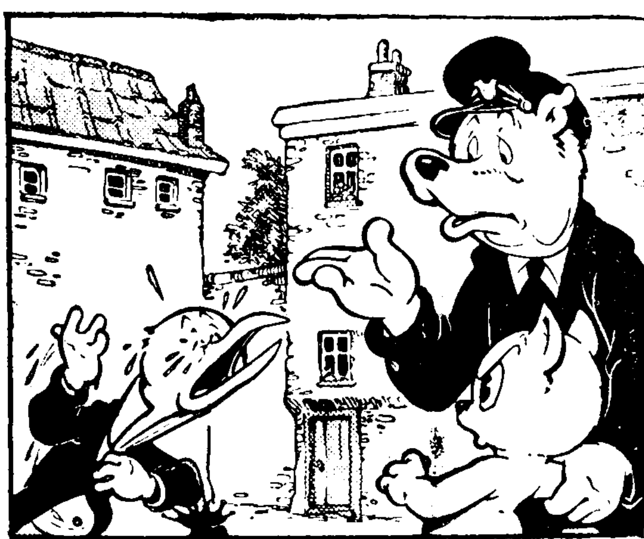
Protestantse Gemeente Emmastad

Zondag, 10 Januari 9.30 Jeugddienst. 19.30 Avonddienst. Beide diensten voorganger Ds C. Th. Steenstra.

1654 Tom Poes en de Partenspeler

1535 — De heer Partenspeler dook op uit het water van de gracht met kroos op de hoed en schuim op de lippen.

„Huodt hem" riep hij met overslaande stem „Houdt de moordenaar!"

„Het is in orde, meneer!" sprak de agent Plathouwer. „Ik heb de dader op heterdaad betrapt!" En hij trad naar de walkant, terwijl hij Tom Poes in een stevige gdeep gevat hield. Vervolgens bukte hij zich en trok met zijn vrije hand de drenkeling op het droge. „Een lelijk geval, meneer!" hervatte hij. „U wenst zeker een aanklacht tegen dit manneke in te brengen?"

„Een lelijk geval!" gilde de heer Partenspeler. „Het is een schande! Deze slungel groeit op voor galg en rad! Een tuchthuis is de plek waar hij hoort!"

Zo krijsend wrong hij het water uit zijn hoge cylinderhoed en veranderde toen plotseling van houding.

„Waar heb ik dit toch verdiend" jammedde hij, in snikken uitbarstend.

„Ik ben toch als een vader voor je? Wat doe je me toch een verdriet m'n jongen!

Ik, die zelf een wees ben, doe mijn uiterste best om het leven licht en zonnig voor je te maken. Ik spaar geld noch goede woorden......ik ga je voor in een onberispelijke levenswandel......en wat doe jij? Je gooit me te water als je de kans krijgt. Ik houd van een grapje, dat weet je — maar dit gaat te ver!

Ach agent, U weet niet, wat ik, als voogd van dit verwaarloosde ventje, allemaal te verduren heb!"

„Het is toch erg met de tegenwoordige jeugd!" zei de agent Plathouwer bewogen.

„Wat wilt U, dat ik met deze snuiter doe, meneer? Zal ik hem naar het bureau brengen?"

„Ach nee," zei de opvoeder, zijn tranen drogend. „Ik zal trachten hem met een gevoelig woord in het rechte spoor te brengen. Maar wellicht wilt U me helpen hem even naar huis te brengen? De deugniet zou anders misschien weer weglopen om kattekwaad uit te gaan halen......"

TE DUUR GEKOCHT

Roman door Agnes Sligh Turnbull

37)

Marget legde vouwen in haar schort. Zelfs nu bleef haar gezicht kalm.

„Nou," zei ze langzaam, „jij moet maar beslissen, Bill. De farm staat op jouw naam, sinds moeder dood is. Ik denk er zó over. We zijn niet zo jong meer, dus zou 't wel makkelijker zijn, als we in New Salem zaten, vlak bij de kerk en de winkels en zo. Maar ik ben hier geboren en ik heb hier altijd gewoond en veranderen op je oude dag valt nooit mee. Dus ik vind 't op alle manieren goed. Ik wil wel weg en ik wil wel blijven ook. Beslis jij maar, Bill."

„Prachtig, mevrouw Parkinson," zei Alex. „Dan kunnen we zaken doen. Ik zal honderd dollar handgeld geven, dan kan McKelvey de akte opmaken.."

„Een ogenblikje," viel Bill hem in de rede. „Tekenen gaat gauw genoeg. Ik moet er eerst nog even over denken."

„Wáárover denken?" vroeg Alex scherp. „Bevalt de prijs u niet?"

„O ja zeker," zei Bill. „De prijs is niet slecht. Maar ik wil 't even voor mezelf uitzoeken. Ik ga de boomgaard maar weer eens in. Ik ben aan 't appels rapen. Kom over een halfuurtje maar eens bij me, Alex. Dan hoor je 't wel."

Alex glimlachte. Zeker weer een soort grapje van Bill.

„Goed," zei hij. „Dan kom ik over een half uur."

Bill liep langzaam de keuken door. Hij keek naar het kalme gezicht van zijn vrouw en zag, dat ze de waarheid had gezegd. Zij zou op alle manieren tevreden zijn. Dat was haar aard. Naar Meggy keek hij niet meer. Hij liep het pad af naar de boomgaard, ietwat hinkend van de rheumatiek, en hij liep voortdurend zachtjes te mopperen. Hij voelde zelfs iets vochtigs in zijn oog en een ongemakkelijk geklop van zijn hart.

Vijfendertigduizend dollar. Een kapitaal voor hem, op hun leeftijd. Hij zag zichzelf al door New Salem lopen, als rentenier. Parkinson is er bovenop, zouden ze zeggen. Zijn land verkocht voor de kolen. Hij zou eindelijk iemand zijn, iemand die iets betekende. Hij hoefde maar toe te grijpen, en hij had het. Hij hoefde maar te zeggen: „Goed, Alex, vooruit maar," en 't wás zo.

Maar nu Meggy. Met die ene blik had hij in haar hart gekeken. Hij zat onder de appelboom met zichzelf te vechten.

Zij hield van de farm. Ze zag er altijd een beetje betrokken en een beetje ouder uit, als ze kwam; en na een paar dagen liep ze te zingen en holde ze 't pad af naar de koelkamer, net als vroeger. Ze was altijd dol geweest op buiten — toen ze nog een klein ding met twee vlechtjes was, liep ze hem al na, de akker in.

Bill zuchte diep. Ze was rijk getrouwd, jawel, maar hij vroeg zich dikwijls af.... 't Was heus niet altijd even makkelijk met Alex. Dat snapte hij best. En van zo'n grote barak, waar ze nu in woonde, hield ze net zo min als hij. Feit. Wist hij. En op de farm huppelde ze, en ze kreeg er weer rode wangen. En ze zei: „Is 't hier niet heerlijk? Ik moest even de nieuwe tarwe zien!" Of: „Ik wou er beslist bij zijn met 't hooien!" Of: Als er cider gemaakt wordt moet ik meedoen. Ik vind de farm zo heerlijk in 't najaar!"

Bill liet zijn hoofd in zijn handen zakken. Hij kon zich maar al te goed voorstellen, hoe de velden er uit zouden zien, als de kool „blootgelegd" werd. Maar vijfendertig duizend dollar! Zijn eigen geld door eerlijke handel. Nooit meer tegen iemand dankje hoeven te zeggen, vooral niet tegen Alex. Nooit meer 't gevoel, dat hij een nul in 't cijfer was. Ze zouden tegen hem opkijken....

Het leek hem lang geen half uur, maar hij zag Alex het pad af komen, vlug lopend, zeker van zichzelf, met zijn hoofd omhoog. Die wist, dat hij gedaan kreeg wat hij wou, dat hij, altijd de sterkste was.

In een flits van tijd was Bill's besluit genomen.

„Hij heeft altijd zijn zin gekregen," mompelde Bill. „Verdraaid als 't niet waar is! Tot nu toe."

Alex kwam bij hem en Bill stond op.

„Ik heb nog even rondgelopen," zei Alex. „De oude mijn is dichtgevallen, zie ik. Maar we kunnen 't nu anders aanpakken, is 't niet?"

Bill verschoof zijn tabakspruim naar de andere wang.

„Ik heb er over nagedacht," zei hij, „en ik doe 't niet."

Alex' hele lichaam spande zich plotseling. „Wát zegt u?"

„Ik doe 't niet."

„Maar man.... ik heb je een prachtig bod gedaan. Wou je nog meer hebben?"

Bill schudde zijn hoofd. „Nee.... ik wil alleen niet verkopen."

„Dat kunt u niet menen. Voor uw hele leven onder dak! U hoeft nooit meer een slag werk te doen!"

Bill moest even met zijn ogen knipperen, maar hij hield vol: „Toch doe ik 't niet."

Alex kwam nog dichter bij hem.

„Hoor eens," zei hij. „als u 't stilhoudt voor de buren, geef ik veertig mille."

Bill's mond stond even stil; toen schudde hij nog eens zijn hoofd.

„Ik doe 't niet."

„Doet u toch niet zo suf," riep Alex, met een rood hoofd. „Zeg dat wat u hebben wilt, dan komen we ten minste verder!"

Bill trok langzaam zijn smalle, gebogen schouders recht. Zijn blauwe kiel was gelapt, zijn vuile broek hing aan versleten bretels zijn gezicht was ongeschoren, en zijn knokige handen waren vuil van 't werk op 't veld. Maar nog nooit was Bill Jarkinson zoveel man geweest, als nu hij daar zo voor zijn schoonzoon stond.

„Alex," sprak hij langzaam, „als je niet doof bent en als je Engels verstaat, luister dan één minuut en laat me dan mijn appeltjes rapen. Ik verkoop mijn grond niet, en de kool niet, en de farm niet, en je hebt geen geld genoeg om 't te kopen. Dat is mijn laatste woord over die kwestie, of 't je smaakt of niet."

Alex stond hem aan te kijken, verbluft en woedend, verstomd door het ongehoorde van de toestand. Hij had zoveel jaren over mensen en machten getriomfeerd, dat een plotselinge en volslagen nederlaag, zelfs bij de hoogste instanties, iets ongelooflijks en onmogelijks voor hem was. En die moest hij hier lijden, in die oude boomgaard, tegenover Bill Parkinson!

„Hoort u eens, meneer Parkinson," zei hij eindelijk, en de toon van meerderheid, die Bill altijd gevoeld had, was nu weg uit zijn stem. „U kunt 't niet echt menen. U hebt niet goed nagedacht. U begrijpt niet...."

„Ik weet precies wat ik doe en waarom ik 't doe, en al praat je tot morgen, dan verandert er nog niets. Er is één klein dingetje dat je nog nooit tegen bent gekomen, schijnt 't, Alex — iemand die net zo stevig een besluit kan nemen als jij. Enfin, ik ga maar weer eens aan mijn appeltjes. Tot ziens, Alex. Kom nog maar eens gauw aan. Altijd welkom."

Alex keerde zich om en liep langzaam terug naar het huis. Bill vond zijn schouders wat minder breed en zijn gang wat minder zeker dan toen hij kwam. En Bill's verdofte blauwe ogen tintelden. Er kwam een genoeglijk lachje over zijn gezicht.

„Ik heb hem geklopt!" mompelde hij. „Ik heb hem geklopt! Ik laat me hangen als dat éne kwartiertje 't geld niet waard was!"

Hij keek naar de vanouds bekende heuvels en toen naar de boomgaard, waar de late winterappels nog hingen te wachten op de pluk. Hij slaakte een lange zucht van verzaking aan hetgeen had kunnen zijn, nam zijn mand en begon stijf rond te lopen door het dikke gras.

Meggy zag aan Alex' gezicht, toen hij de keuken in kwam, dat er iets niet naar zijn zin was.

„En?" vroeg Marget aanstonds, „Wat heeft hij beslist?"

„Hij wil niet verkopen," zei Alex kortaf.

Meggy viel op een stoel neer en een vloed van dankbaarheid omving haar. Zij had zich dapper gedwongen om zich te schikken in hetgeen haar onvermijdelijk leek. Nu voelde zij zich slap en zwak van opluchting. De farm was gered, voor haar en voor Ranald, en voor zijn kinderen ooit. De prachtige oude akkers en bossen niet ontredderd, het beekje door de wei niet geschonden; het huis, waar zij van hield, de boomgaard, de put.... alles gered, gered....

Marget sprak rustig.

„Ik geloof dat ik eigenlijk liever blijf," zei ze. „'t Was natuurlijk wel makkelijk geweest in de stad, maar veranderen valt nooit mee." Zij ging door met haar werk. „Geld is niet alles," zei ze nog.

Alex wou niet blijven eten; hij moest terug, zei hij tegen Marget. Meggy besloot snel, met hem mee te gaan.

„Ik kom gauw weer eens, moeder," zei ze. „Zegt u vader maar voor me gedag."

Ze zwegen, tot zij het korenveld voorbij waren. Toen zei Alex opeens:

„Je bent blij, dat hij de farm niet verkopen wil. Ik heb naar je gezicht gekeken zoëven. Je bent er blij om, is 't niet?" Zijn stem klonk bijna verwijtend.

„Ja. Ik kan je niet zeggen hoe blij."

„Waarom heb je dan niet eerder gezegd, hoe je er over dacht?"

„Zou 't verschil gemaakt hebben?"

Hij gaf niet dadelijk antwoord.

„Als ik je nu eens gezegd had," drong zij aan, „dat ik me nooit had kunnen troosten en met niets, als ik de farm niet meer gehad had. Als ik je nu eens gevraagd had, je nieuwe plan op te geven, om mij gelukkig te maken. Zou je 't dan gedaan hebben?"

Zij keek naar zijn gezicht. Ze zag, dat hij diep nadacht. Hij zou haar geen lichtvaardig, ijdel antwoord geven. Hij overwoog de vraag van alle kanten, en hij zou het precies zo zeggen, als hij het meende.

„Je kunt 't gerust zeggen zoals je 't meent," zei ze kalm.

Toen sprak hij.

„Je stelt me voor een moeilijke vraag, Meggy. Ik heb dat plan al jaren in mijn hoofd. Maar ik kan je eerlijk zeggen: als ik geweten had, dat je getreurd zou hebben om de farm, geloof ik, dat ik er van af zou hebben gezien. Ik geloof het zeker."

Meggy's hoofd kwam plotseling op zijn schouder neer en zijn armen omvatten haar. Lange tijd bleven zij zitten als jongverliefden. „Ik ben gelukkig vandaag, Alex," zei Meggy herhaaldelijk. „Ik ben zo gelukkig vandaag!"

„Ben je dan niet altijd gelukkig?"

Zij lachte alleen maar en kuste hem nog eens ten antwoord.

De nieuwe, verkwikkende zekerheid scheen aan haar winter maanden kleur te geven. Haar ongerustheid over Ranald luwde, want hij werd weer vrolijker. Meggy wist, dat hij Cynthia weer geregeld ontmoette.... bij McKelvey op 't kantoor. Oom Andy had het meisje weten over te halen, om als secretaresse bij hem in dienst te treden. Hij was nu tweeëntachtig, en al was zijn geest nog helder, hij klaagde toch over gebreken van de ouderdom. Hij had dus werkelijk hulp nodig, en daarom nam Cynthia zijn aanbod aan. Zij kwam voorlopig alleen 's avonds — overdag had zij nog lessen. En menigmaal kwam Ranald binnenlopen, als zij er was. McKelvey vond het nu en dan nodig een collega aan de overkant van de gang iets te vragen, en dan bleven de jongelui alleen. Maar ook in zijn aanwezigheid genoten zij, dat zij tezamen waren.

Eens, toen Ranald had zitten praten over zijn plannen, om de woningen der mijnwerkers te verbeteren, verbaasde Cynthia hem, onderweg naar huis, door zijn arm te nemen. Vóór zij sprak reeds voelde hij, dat ze hem geestelijk meer nabij was dan ooit te voren.

„Ik ben blij, dat je me verteld hebt, wat je van plan bent in het dorp, Ranald. Er is iets door veranderd in me. Ik zou 't aan niemand anders uit kunnen leggen, maar jij zult 't wel begrijpen."

„Natuurlijk zal ik 't begrijpen."

„Nu, kijk eens," begon zij, naar woorden zoekend, „ik voel me nog erg bitter tegenover.... tegenover sommige mensen en dat gaf me een zeker gevoel van eigen braafheid. Ik had zo'n soort gevoel, of wij, wij Rockwells' veel beter en nobeler waren dan.... sommige andere personen. Maar ik ben vroeger wel honderdmaal tussen onze arbeiderswoningen door gereden, en ik heb er nooit over gedacht, iets voor die mensen te doen. Maar jij hebt er wel om gedacht!"

Haar stem, zo dicht bij Ranald's oor, klonk ondraaglijk zoet, met dat triomfantelijke klankje om zijnentwil.

„Ik bedoel niet," ging zij haastig voort, „dat ik daarom anders denk over.... zeker iemand. Maar ik kan mezelf nu makkelijker toegeven, dat jij niet.... ik weet zeker, dat jij.... Enfin, ik ben echt blij dat je op dat idee bent gekomen, Ranald."

De hakkelige zinnen gingen door zijn brein als een lied, toen hij weer alleen liep. Op wonderbare wijze was er iets pijnlijks geheeld in zijn eigen hart; er kwam weer vrijheid in zijn geest. In volgende dagen merkte hij op, dat zijn gedachten weer met woorden en zinnetjes speelden. Dat had hij sinds de ramp met Rockwell niet gekund. Echter bleek de herleving van zijn oude gewoonte niet alleen uit zijn meer opgewekt uiterlijk, maar ook door een zekere verslapping van zijn studieijver.